

TORONYIRÁNY

XIV. 12.

2020. március 22.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Nagyböjt 4. vasárnapja

Március 25. Urunk születésének hírüladása
(Gyümölcsoltó Boldogasszony)

A hit gyógyít. Mi gyógyította meg a vakon született embert? Nem a sár, mit Jézus a szemére kent. A sarat le kellett mosnia a vaknak. Hát akkor a Siloe tó vize gyógyította meg? Az sem, mert annak a víznek nem volt gyógyító ereje. (Ha az lett volna, minden vak oda ment volna gyógyulni.) Ha azt felelem: Jézus hatalma gyógyította meg – tovább kell kérdeznem: miért nem gyógyított meg Jézus minden vakot? És ezt a vakot miért gyógyította meg? Mert hitt Jézusnak, és engedelmeskedett neki. Elment a Siloe tavához, bár tudta, hogy a tó vize nem gyógyító víz.

A vér folyásos asszonynak is azt mondta Jézus: „Leányom, hited meggyógyított. Menj békével!” (Lk 8,48.) A legtöbb csoda, amit Jézus tesz, közvetlen kapcsolatban van a hittel. S minden csoda nemcsak esemény, hanem jel is: a hit jelentőségének a bizonyítéka.

A hit: látás. A vakon született ember nem volt tanult ember, mint a farizeusok. Mégis bölcsőbbnek mutatkozik, mint ők: „Ha nem Istentől való volna, nem tehetett volna semmit.” A hit tulajdonképpen lelki látás, amely újabb és újabb igazságokat tár föl az ember előtt. Látásmód is egyben, amely új fénybe láttatja a dolgokat. Erre jó példa a történetben a szombat problémája. Hit nélkül nem tudják felfogni a farizeusok a szombat valódi értelmét, és az igazságot sem, amelyet Jézus hirdet: „Nem az ember van a szombatért, hanem a szombat van az emberért.” (Mk 2,27).

A katekumenek számára, akik a nagyböjt idején a húsvéti keresztségre készültek, ez a történet a hit üdvözítő erejét tanította. Hit nélkül senki sem léphet be Isten üdvözítő misztériumába. Őrizzük és növeljük keresztény életünk legnagyobb kincsét: hitünket.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- 1. 1Sám 16,1b.6-7 10-13b** Sámuel próféta isteni indíttatásra nem azt keni fel királlyá, akit erre a közgondolkodás alkalmasnak tartana, hanem mindenki csodálkozására a fiatal Dávidot.
- 2. Ef 5,8-14** Akik Krisztust megismertük, már nem élünk szellemi sötétségben és viselkednünk is úgy kell, mint akikre ráragyogott a feltámadt Krisztus fénye.
- 3. Jn 9,1-41** Jézus meggyógyít egy születésétől fogva vak embert, és rámutat a farizeusok tudatos és szándékolt szellemi és lelki vakosságára.

A vak meggyógyítása

A történetet az evangélista csak úgy vezeti be, hogy Jézus útközben látott egy embert, aki születése óta vak volt. A körülmények azonban - főleg a Siloe medence említése - elárulják, hogy az esemény Jeruzsálemben játszódott le. Az egész történetben érezzük az evangélista szándékát, hogy a csoda alapján Jézust a maga igazi messiási küldetésében mutassa be. A tanítványok abból a vallási környezetből jöttek, ahol a bűn és a testi betegség közötti összefüggés emlegetése hagyományos volt (Kiv 9,1-12; Zsolt 38,2-6; Ez 18,20). Bár már az Ószövetségben is található utalás arra, hogy a betegség és a szenvedés nem mindig kifejezetten büntetés, hanem a természet velejárója és egyben próbatétel (Jób könyve). A rabbik írásaiban előfordul az a vélemény is, hogy a születés óta fennálló betegség oka lehet a szülők vétke, vagy esetleg a magzaté. Ennek az utóbbinak a megértéséhez tudni kell, hogy ők nem mindig tettek különbséget a tudatos rossz tett és a véletlen cselekedet között, sőt bizonyos „tisztátalan” dolgok érintését is úgy tekintették, hogy az beszennyezi, bűnössé teszi az embert. A tanítványok azért teszik fel itt is a kérdést, hogy ez az ember vétkezett vagy a szülei?

Jézus nem ad egyenes választ, de aziránt nem hagy kétséget, hogy nem minden fogyatékoság vagy szenvedés büntetés. Arra nem tér ki, hogy a vakoságnak milyen természetes okai vannak. A régi ember a természetet különben sem tekintette önálló zárt egységnek, hanem olyan valaminek, amit Isten közvetlenül mozgat és ellenőriz. Jézus azt másutt is kifejezi, hogy ami a természetben történik, arról az Atyának tudomása van, tehát mindent beleilleszt terveibe. Most azt emeli ki, hogy ez a vakoság alkalmul szolgál Isten tetteinek a kinyilvánítására. A tanítványok első hallásra nem sokat értettek ebből a válaszból. De a hívó ember azóta tudja, hogy Isten ismeri állapotunkat, fogyatkozásainkat, s mindent fel tud használni irgalmának és erejének megmutatására. Ezért jogunk van remélni benne, és minden helyzetben kérhetjük segítségét.

Jézus küldetésének ez a tartalma: végbe kell vinnie annak tetteit, aki küldte. Mégpedig addig, amíg nappal van. Ő azért jött, hogy világossága legyen a világnak. Saját korának nyelvezte szerint földi életét nappalhoz hasonlítja, a halált pedig éjszakához. Az érdemszerző tettek a földi élethez vannak kötve. János evangéliumában az Atyától való küldetés is különös hangsúlyt kap. Jézusnál a küldetés annyira személyes, annyira meghatározott, hogy egyenesen az Atya tetteit hajtja végre. Rajta keresztül a világnak fel kellett ismernie, hogy az Atya irgalommal fordult feléje. Világosságot azáltal áraszt, hogy meggyőz bennünket az Atya szeretetéről, gondoskodásáról, és meggyőz az élet örök céljáról. Aki hisz benne, abból eltűnik a bizonytalanság és a homály. Élete új irányt, határozottságot kap.

Ezek a magyarázó betétek különböztetik meg János evangéliumát a szinoptikusoktól. Itt a szerző már teológiailag is megvilágítja Jézus szavait és tetteit. A gyógyítás illetve a csoda itt is Jézus kezdeményezése. Nem mások kérik rá, maga lép a beteghez. Nyálával sarat csinál, s azt a vak ember szemhéjára keni. Azután elküldi, hogy mosakodjék meg a Siloe tóban. A nyálnak az ókorban gyógyító hatást tulajdonítottak. Suetoniusnál és Pliniusnál is találunk rá utalást. A meggyőződés talán onnan eredt, hogy az állat is nyalja sebeit. A Siloe medence vizét nem tartották gyógyító hatásúnak, mint a Betezda tóét. De nevezetes volt, mert Iz 8,6-ban is szó esik róla. A medence különben úgy keletkezett, hogy Hiszkija király annak a forrásnak a vizét, amely a régi jeruzsálemi erődöt táplálta, bevezette az alsó városba. A „siloe” szó küldőt jelent, és eredetileg a csatornát jelölte, később azt a medencét is, amelyben végződött. Az evangélista egy kis szabadsággal „küldöttnek” fordítja, hogy így megvonja a hasonlatot Jézus és a gyógyító víz között. Az ő szeme előtt valójában már a keresztvíz lebeg, amelynek Jézus adja az erőt, és amely a lelki vakságtól szabadít meg. Aki a keresztvíz fürdőjében megtisztul, az Jézus felszólítását követi, és neki köszönheti a büntől való gyógyulást.

A vak a Siloe medencénél visszanyeri a látását, s ennek azonnal híre megy. Először ismerőseinek tűnik fel az eset, s azok faggatják a történet felől. Mindjárt akadnak olyanok is, akik botránkoznak, mert Jézus szombati napon kent sarat a szemére, és kívánta tőle, hogy mossa le a medencében. Így kétszeresen is megsértette a szombati nyugalmat. Jöhet-e ilyen gyógyulás Istentől? Az eset alkalmas arra, hogy a farizeusokat, a törvény ismerőit és védelmezőit is bevonják a vitába. Ők végül sértődötten kérdezik, hogy vajon Jézus őket is vakoknak tartja-e? Olyan feleletet kapnak, amely csak az örök bölcsességtől tellett ki: Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök, de azt állítjátok, hogy láttok, ezért a bűnötök megmarad. Vagyis ha senki nem adott volna nekik elegendő bizonyítékot, ha leküzdhetetlen tévedésben volnának, akkor nem számítana bűnnek. De csak előítéletük és elbizakodottságuk miatt utasítják vissza az igazságot, s ezért felelősek. Mivel az evangélium minden kornak szóló kinyilatkoztatás, nem pedig csak a múlt eseményeinek felidézése, azért a hit és a hitetlenség problémáját ma is így kell tekintenünk: vannak, akiket tévedés tart távol, de vannak olyanok is, akik szándékosan utasítják vissza az evangéliumot.

Gál Ferenc

Mit csinál a tévé a gyermekkel? (28.)

13. Félelem a képernyőn megjelenő horrortól és erőszaktól

Kompenzáció: impulzusok a gyerekek fantáziájának

A mesék által keltett fantáziák lezárásaképpen meg kell jegyezni, hogy manapság a mesék elavult dolgok a gyerekek mindennapjaiban. A mai gyerekek a médiából szerzik be mindazt (játékokat, álmokat, vágyakat), amikre fantáziájuknak szüksége van. És itt már nem a mesék embereivel találkozunk, hanem zombikkal, sorozatgyilkosokkal, terminátorokkal, vámpírokkal. Ezek a szereplők és véres tetteik meghatározzák a gyerekek fantáziájának irányát, és az erő, a nagyság, a félelem, az ambíció, a hősiesség útjára terelik, amely dolgok viszont túlértékelték, és további fejlődésükre lenne szükség. Természetesen marad a remény, hogy a gyerekeknek egyedül sikerül megtalálniuk az utat a képzeletük számára, és hogy át tudnak evickélni a média és a videó rothadt világán anélkül, hogy károsodnának. Senki nem tudja azonban, hogy a médiapiac állít-e és ha igen, milyen mértékben leküzdhetetlen akadályt a gyerekek fejlődése elé és annak az erőfeszítésnek az útjába, hogy megoldják problémáikat, vagy egyenesen letéríti őket erről az útról. Egyes fejlődési utakat bizonyosan akadályoztat. Ezért a szülőknek az a feladatuk, hogy odafigyeljenek erre, és távol tartsák a gyerekektől ezeket a videókat. Ez azonban csak akkor sikerül, ha a gyerekek hajlandók együttműködni. Ezt pedig sokkal könnyebben megteszik, ha van lehetőségük a játékra és groteszk fantáziáik kiélésére, amelyek a felnőttek szempontjából esetleg irreálisnak vagy teljesen valóságosnak tűnnek. A legjobb ösztönzőket a többi gyerektől kapják, ahol - ha a felnőttek nem tartják őket ellenőrzésük alatt - kipróbálhatják és bebizonyíthatják erejüket, bátorságukat, tehetségüket vagy tehetségtelenségüket, képességeiket, jószágukat és gonoszságukat. Ide kell sorolni azokat a tevékenységeket is, amelyeket felnőttek esetleg nem fogadunk el, de gyerekként mi magunk is ismertünk. Ha valaki tudna ezekről, meg kellene tiltania. Ilyen esetekben a legjobb megoldás, ha nem tudunk semmiről. Más szóval: amikor a médiapiac már elfoglalja és irányítja a gyerekek fantáziáját és játékait, a felnőtteknek nem szabad beleavatkozniuk ezekben a játékokba, illetve tapasztalatszerzésbe, sem szabályozva, sem fékezve, sem elkerülve.

„Ahol a vad gyerekek laknak”

Maurice Sendac „Ahol a vad gyerekek laknak” című képeskönyve nem csupán egy gyönyörű képekkel illusztrált mű, ahhoz is ideális, hogy a felnőttek azonosulni tudjanak a gyerekek fantáziáival, amelyek az erőszakos képekhez kapcsolódnak. Max, a főszereplő kisfiú farkasnak öltözik, és a szobáját is megváltoztatja: rablóbarlangnak rendezi be, még egy horgot is akaszt a plafonra. Azzal fenyegetőzik, hogy megeszi az anyját, aki emiatt vad gyerekeknek tartja őt.

Miután vacsora nélkül lefekszik, furcsa dolgok történnek a szobájában. Feltűnik egy erdő, a falak megnyílnak az egész világ előtt, a tengeren pedig ott ringatózik egy hajó, ami csak őra vár. A hajóval elmegy valamilyen rosszarú, vad emberekhez, akik állatszerű, zavaros szörnyetegek, és ijesztően csikorgatják a fogukat, de akiket Max varázserejével megszelídít. A szörnyek királyukká választják. Együtt aztán nagy murikat csapnak és mulatoznak. Amikor aztán a szórakozások túlságosan elvadulnak, elküldi őket lefeküdni, de vacsora nélkül. „És Max, a vad szörnyek királya egyedül volt, és olyan helyen akart lenni, ahol nagyon szeretik őt.” Ezért fölül a vitorláshajójára, és hazamegy „egészen a szobájáig, ahol éjszaka volt és várta őt a vacsora”.

14. Integrálás: megtalálni a kapcsolatot a média és a mindennapok között, és ezáltal új jelentést adni neki

Igen fontos, hogy a gyerekek hasznossá tudják tenni maguk számára a legfontosabb médiát, ami egyben a modern fogyasztói piac legfontosabb eszköze is. A televízió ugyanabból az anyagból készült, mint a képzeletvilág és az álmok. A tévé képekből és történetekből áll, ahol minden lehetséges, de ugyanakkor lehetetlen is, ahol minden mindennel kapcsolatban van, de ha akarjuk, szét is választhatunk mindent. Mindez a gyerekek aktív közreműködését igényli, akik úgy adnak formát a tévében látott képeknek, hogy beépítik őket saját életükbe. Bruno Bettelheim gyermekpszichológus, aki sokat foglalkozott a mesék jelentőségével a gyerekek életében a „Szükségük-e van a gyerekeknek a televízióra?” című tanulmányában a következő témákat tette az első helyre:

„Szükségük van-e a gyerekeknek a televízióra?”

„Azt szeretnénk, ha a gyerekeinknek problémamentes lenne az életük. A valóságban azonban az élet tele van meglepetésekkel és frusztrációkkal. A gyerekek sokat várnak... Minél korlátozottabbak a mindennapjaik, annál inkább vágyakoznak az anyagi javakra, hogy felépíthessék álmaikat. Régen a gyerekek képzeletviláguk felépítéséhez a meséket, a mítoszokat és a bibliai történeteket használták. Az Őszövség történeteiben és a mesékben is volt egy bizonyos mennyiségű erőszak és bűnözés. A klasszikus görög drámákban, akárcsak a későbbi Shakespeare-művekben, mindenhol megtalálható a kegyetlenség... Sok gyerek nem csupán élvezzi az agresszív fantáziálást, hanem egyenesen szüksége van rá. Nekik szükségük van az anyagi javakra is agresszív és bosszúszomjas álmaik kiteljesítéshez, mert akkor anélkül élhetik ki ellenséges érzelmeiket, hogy megsebeznek, illetve megbántanak a családjukat. Nagyon kicsi gyerekek olykor szeretnék megverni a babájukat - ezzel esetleg az éppen akkor született kistestvérükre gondolnak, aki számukra csak akadály. Vagy nagy mérgesen kezdet emelnek anyjukra vagy apjukra. A valamivel nagyobb gyerekek már nem képesek agressziójukat ilyen közvetlen módon kifejezni. Egy gyerek, aki egészségesen nő fel, rögtön a mindennapi fantáziálásra tér át, amelyben nem ő, hanem egy másik alak éli ki agresszivitását egy távoli vagy képzelte személyen. A gyerekek nem akarnak mást, csak rajzfilmeket, amelyekben egy kicsi állat, akinek nincs segítsége, mondjuk egy egér kibabrálná nála nagyobb és erősebb állatokkal. A tévé modelleket mutat a gyerekeknek, hogy fantáziálhassanak és kísérletezhessenek, amennyit akarnak. Hogy ez egy gyerek számára hasznos vagy ártalmas, az valószínűleg attól függ, hogy éppen melyik televíziós figurára akar hasonlítani. Ez pedig legutolsósorban annak a függvénye, hogy milyen személyiségről van szó, milyen kérdések foglalkoztatják éppen, és nem attól, amit a képernyőn lát... Csak egy olyan gyerek fog a tévéműsorok világába menekülni, akinek az élete érzelmi szempontból üres, körülményei pedig lélekrombolóak. Számára a tévé világa nyilván kívánatosabb, mint a valóság. Utóbbi ugyanis odáig vezethet, hogy elveszti minden reményét, vagy hogy erőszakkal fordul azok felé, akik boldogtalanná teszik az életét. Valójában a gyerekek legnagyobb része olykor menekül a tévé által éltetett fantáziába, bár létüknek csak egy nagyon kis szeletére engedik hatni. A televízió valójában ideális eszköz, ami lehetővé teszi a gyerekek számára, hogy képzeletbeli világukból azonnal visszatérjenek a való életbe, ugyanolyan gyorsasággal, ahogy a fantáziavilágba repülnek, amikor a valósággal már nem tudnak szembenézni. A belépő a képzeletvilágba csupán egy gombnyomás.”

(Folyt. köv.)

Ben Bachmair

Vasárnapi jegyzet

Reménység, optimizmus

Torontói kiadásban jelent meg (az Itáliában is nagysikerű szerző) Márai Sándor *Ami a Naplóból kimaradt* című munkája. A feljegyzések évszáma: 1949.

A „hitetlen hívő” (így jellemzik benső életét) az egyik helyen többek között ezt írja: „A vallásosság legyen lobogó, mint a szerelem, vagy a harag, aztán legyen színes, szeszélyes, ötletszerű, vad, nyugtalan, kételkedő... máskülönben nem vallás, hanem kényszerképzet, a vallásosság csak emberi lehet.” Első olvasásra bizonyára megdöbbenőek ezek a sorok, esetleg felháborítanak egyeseket, de aztán a dolgok mélyére pillantva kimondjuk: Márainak igaza van. Ugyanis a vallás – amely velünk és bennünk születik – mindig az élet jegyeit kell hogy viselje, különben karanténba zárt díszvirág marad, amolyan mutogatható ékszer.

Pedig nem erről van szó. Még a század elején (XX. századról beszélünk!) hangzott el, hogy ahol reménység van, ott van vallás. És ezzel elkezdődött egy időszak (napjainkig tart!), amely az élet és a reménység hirdetője a vallásban, nevezetesen a kereszténységben. Márai megállapításában szerepel a „nyugtalan”, a „kételkedő” szópár, s ezzel kimondja önmaga gyötrelmét is, amikor „ideáljai” közt olyan nehezen találja meg Krisztus arcát. (Odüsszeusz és Faust a természetében élt.) Nehezen, mivel nem tudta megfogalmazni ennek az Arcnak a lényegét. Mintha csak csodálná azt, aki tanítványaira néz, de a mindenséget is látja. Tekintetén átsüt az isteni, így aztán nyitva hagyja mindannyiunknak a kérdést: tulajdonképpen ki a hívő és ki a hitetlen?

De maradjunk a reménynél. A nyugtalanságnál ebben az összefüggésben: minden vallási reménységben van egy bizonyos kétértelműség, „a jobb jövő várásában” balszam – gyógyír, tehát alibi, hogy a nyugtalan, szorongó ember kilép a jelenből, és esetleg álm-nosztalgiaiba szédül, ugyanakkor a remény olyan erő is, amely cselekvésre serkent, a történelem átalakítására biztat.

A keresztényként gondolkodó az eszkatológikus reménység hirdetője, vagyis a vallást visszavezeti annak Lét-eredetéhez. Azzal kapcsolatban, hogy a teremtmény sóhajtozik az öröm, a „haza” után, a Marxot meghaladó Engels a jelzett századelőn úgy érvel, hogy a vallás forrása az ember megosztottságából ered. Bloch szerint az említett sóhaj a vallás forrása, és az ember „mostani megjelenése, és még ki nem alakult természete között tátong”. Ezt a szakadékot tölti ki a vallás – fejezi be határozottan. A szakadék az emberi elidegenedés. A katolikus misztika is sokat elmélkedik róla. Hogy Blochnál a reménység kétes értékű, abból következik, amit maga mond ki: Isten és ember között a közvetlen kapcsolat megszakadt: Jézus „történeti közvetítésének kikapcsolása már eleve a keresztény hit szétmállása”. Protestáns teológus. J. Moltmann így fogalmazza meg a Reménység elvét: „A keresztény reménység alapja isten hűsége ígéretéhez”, aki életre kelti a holtakat és létre hívja a nem-létezőket, ahogyan Szent Pál apostol mondja. Csupa élet tehát a reménységünk, karakterünkre mérten akár „szenvedély” is, „szeszélyes”, „ötletszerű”, vagyis lelünkkel mozog, lelket, szívet mozdit, csak az a lényeg: ne váljék statikussá, mert attól kezdve nem azt súgja, amit Gabriel Marcel ekként „fordít”: „Te, te nem halsz meg.” A keresztény vallás nem hamis optimizmus. A katolikus író, Bernanos megjegyzi: „Az optimizmus számomra mindig így tűnt, mint az egoisták hamis alibije, hogy leleplezzék önteltségüket. Azért optimisták, hogy ne kelljen szánakozniuk az emberek nyomorán”.

Keresztény nem lehet egoista.

† Tóth Sándor

hírek információk

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia közleménye

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a hívő közösségért és a társadalomért érzett felelősségtől vezérelve, a koronavírus-járvány Magyarországon való megjelenése miatt meghirdetett veszélyhelyzetben visszavonásig a következő rendelkezéseket lépteti életbe, hacsak az illetékes megyéspüspök másként nem rendelkezik:

1. A templomok, mint a lelki feltöltődés és imádság helyei különösen is fontosak, ezért templomainkat nem zárjuk be. Mégis felelősen és körültekintően kell eljárni, ezért a nyilvános liturgia 2020. március 22., Nagyböjt 4. vasárnapjától a templomokban szünetel. Egyetlen kivétel a temetés, amelyet egyszerű formában, röviden kell megtartani.

2. A paptestvéreket kérjük, hogy továbbra is tartsanak templomainkban vagy megfelelő kápolnában szentmiséket, tanúságot téve arról, amit a Katolikus Egyház Katekizmusa is tanít, hogy az Eucharisztia az Egyház életének középpontja (KEK 1343.). A már felvett miseszándékok így, sine populo módon engedélyeztetten elvégezhetőek vagy az Egyházi Törvénykönyv rendelkezése értelmében áthelyezhetőek (CIC 1309. k.). A híveket pedig arra bátorítjuk, hogy otthonról kapcsolódjanak be a szent cselekménybe, ezzel is kifejezve, hogy minden szentmisében az egész Egyház egyesül Krisztus áldozatával (KEK 1369.).

3. Az Egyházi Törvénykönyv előírásai szerint a megyéspüspök, ha úgy ítéli meg, felmentést adhat a vasárnapi szentmisén való részvétel kötelezettsége alól (CIC 87. k. 1. §., 1245. k.). Ezt a felmentést – a fertőzés elkerülése céljából – a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia ordináriusai megadják.

4. A jelenlegi kivételes helyzetben is érvényesek a Katekizmusban (KEK 2183.) és az Egyházi Törvénykönyvben (CIC 1248. k. 2. §) található előírások, melyek szerint, ha valaki számára súlyos okból lehetetlenné válik az eucharisztikus ünneplésben való részvétel, igen ajánlatos, hogy helyette töltsön kellő időt imádsággal – a Szentírás olvasásával, zsolozsma végzésével vagy más imával – egyénileg vagy a családban. Több helyen van online miséközvetítés. A közszolgálati televízió vasárnap és ünnepnapokon szentmisét közvetít azért, hogy megerősítést, vigasztalást és bátorítást nyerjenek azok, akik most nem tudnak részt venni vasárnapi szentmisén. A közvetítések rendjéről felületeinken tájékoztatást adunk.

5. A betegellátás és a gyóntatás és a rendkívüli áldoztatás tekintetében is mindenben kövessük az állami járványügyi előírásokat. A rendkívüli helyzetre való tekintettel – szintén visszavonásig, azonnali hatállyal – lehetővé tesszük az általános feloldozás megadását (CIC 961–963. k.).

6. Oktatási, szociális és egészségügyi intézményeinkben mindenben kövessük az állami előírásokat. A hatóságokkal mindenben működünk együtt és legyünk figyelemmel az általuk adott általános irányelvekre.

7. A plébániai és a szerzetesközösségeket arra bátorítjuk, hogy – a járványügyi hatóságok előírásainak megtartása mellett – szervezzék meg a folyamatos imát a járvány érintettjeiért.

Jelen rendelkezés Magyarország latin szertartású egyházmegyéire érvényes.

A járvány időszaka rámutat törekénységünkre és arra, hogy a saját és mások életére vigyáznunk kell. Imáinkkal és példánkkal erősítsük a bizalmat Istenben és egymásban. Gyakoroljuk a nagylelkűség erényét, és ebben a helyzetben különösen is figyeljünk egymásra, főleg beteg és idős embertársainkra. Idős paptestvéreinket tisztelettel kérjük, hogy ebben a helyzetben különösen vigyázzanak egészségükre.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.

Ima a koronavírus-járvány idején

Mindenható Urunk, atyáink Istene!

Hálát adunk neked a viláért, amelyben lehetővé titted az emberiség életét. Hálát adunk a teremtés egész gazdagságáért és csodálatos törvényszerűségeiért. Hálát adunk azért, hogy minden pusztító erő ellenére megmaradtunk, és képesek vagyunk arra, hogy világunkról és önmagunkról új és új felismerésekre jussunk.

Köszönjük, hogy egyénileg és közösségekben is harcolhatunk megmaradásunkért és azért, hogy életünk egyre szebb és tartalmasabb legyen. De mindennél inkább köszönjük neked, hogy örök életre hívtál meg minket, és Krisztus Urunk megváltó halála és feltámadása által utat nyitottál nekünk az örök boldogságra.

Amikor olyan természeti csapások érnek minket, amelyek ellen a magunk erejéből teljesen biztos védelmet még nem találunk, átéljük, hogy végül is mindig a te kezdedben van az életünk.

Alázattal kérünk, segítsd a tudomány embereit, hogy mielőbb megtalálják a mostani járvány ellenszerét! Adj a társadalmak vezetőinek éleslátást, hogy megfelelő intézkedésekkel gátat szabjanak a fertőzés terjedésének, segítsék a betegség megelőzését, leküzdését és a hatékony eszközök eljutását a rászorulókhhoz. Adj irgalmat és örök nyugodalmat a betegségben elhunytaknak, adj a betegeknek gyógyulást, az orvosoknak és az egészségügyi munkatársainak erőt és áldást bátor helytállásukhoz. Erősítsd bennünk a hitet, a bizalmat és a segítő szeretetet, hogy megadhassunk minden lelki és testi segítséget beteg embertársainknak és a gyászoló vagy aggódó hozzátartozóknak. Add, hogy felelős viselkedésünkkel mi is hozzájáruljunk a betegség terjedésének elkerüléséhez!

Bocsásd meg, Urunk, minden bűnünket, amit gondolatlan, szóval, cselekedettel és mulasztással elkövettünk!

Szentháromság, Egy Isten, irgalmazz nekünk!

Boldogságos Szűz Mária, Betegek Gyógyítója, könyörögi értünk!

(Erdő Péter)

Tájékoztatjuk a Toronyirány hetilap olvasóit, hogy mivel a koronavírus-járvány miatt kialakult veszélyhelyzetben templomainkban március 18-tól további intézkedésig nem lesz sehol nyilvános liturgia, a Toronyirány hetilap a következő hetekben nem jelenik meg nyomtatott formában. A kiadvány azonban a Szeged-Csanádi Egyházmegye világháló oldalán továbbra is olvasható. A lap aktuális száma a szeged-csanad.hu – MEDIA – Toronyirány heti kiadás – 2020 felületen olvasható.

Március 22-től, Nagyböjt 4. vasárnapjától a szeged-mórávárosi Szent Kereszt templomból online követhető a szentmise. Fazakas Attila plébános arra kéri a híveket, hogy aki szeretné a szentmisét a közösségi oldalon követni, jelölje be őt ismerősként a Facebook oldalon. Ezt követően lehetőség nyílik a liturgia megtekintésére. A szentmisék keddtől szombatig 16 órakor, vasárnap pedig 10 órakor kezdődnek.

A járványveszély miatt elmarad a Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodájának március 30. és április 5. között tervezett önkéntes programja, a „Tesz-Vesz Tavasz”. Az akciót, mely a teremtett viláért való felelősségvállalásra és az egyházmegyei identitástudat erősítésére hívja fel a fiatalok figyelmét, várhatóan összel tartják meg. A pontos időpontról az iroda weboldalán és a közösségi oldalakon tájékoztatják majd a szervezők a plébániai ifjúsági csoportokat, valamint egyházi iskolák diákjait.

A koronavírus-járvány következtében kialakult nemzetközi egészségügyi helyzet, valamint a Magyar Kormány által hirdetett veszélyhelyzet miatt a Szegedi Dóm Látogatóközpont bizonytalan ideig zárva tart, a korábban meghirdetett programok is elmaradnak. Ezeket az eseményeket egy későbbi időpontban tartják meg.

Továbbra is várják a regisztrációkat a szeptember 13. és 20. között Budapesten rendezendő 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) programjaira, melyekről az iec2020.hu honlapon található folyamatosan frissülő információkat. Várják az önkéntesek jelentkezését is, akik a felkészülési időszakban az „Irodai Angyalok” programban, valamint a kiemelt események előtt és után segíthetik a szervezők munkáját. Jelentkezni a <https://www.iec2020.hu/hu/onkentesszegvilaghalo> oldalon lehet.